mele ja mõistuse, ihho ja hinge, ello ja seisuse ni hirmsal wisil ärrarikkub.

Wiin teeb waeseks. — Kes wõib neid kerjajaid Mailmas kokkoarwata, kes omma warra ning peatoidust on kurja winalakkumisega ärraraisanud, ja hulguwad nüüd ühhest kohhast teise — nago mustlased — leiba palluma tühja kõhho sisse. Sest wina janno wõttab tõ isso ärra, et jodiko jõud lõppeb enne aego otsa, nenda, et kui ta pärrast ka tahhaks tööd tehha, agga wärrisewad käed ja nõdraksläinud jallad ei suda ennam jõudsaste tõle hakkata.

Mõnni jälle ütleb: „Mis imme sanna on se, et wiin peab ihhorammo kassinamaks wõtma? — Kui minna hästi wina rüpan, siis on mul kolme mehhe ram kä: kes tulleb, se saab!“ —

Kui innimene pallawas sojas tõwwes jamsimas, siis on temmal ka ram, et kolm meest ei sa tedda wodis kinnipetud, waid ta põrrotab neid wasto seina, ja joseb uksest

wälja külma kätte: — agga pärrast, kui se tuio saab mõda läinud, siis on temma ka jälle ni alwatud, et ta ei sa kät egga jalga ligutatud.

Wiin tõstab rido. Olled sa teed käies kuulnud, kuida mõnnikord keik kõrtsitubba agga kõllab, kui joobnud mehhed karwopiddi kissuwad, senni kui nad wimaks keik otsego surnud kõrtsi pengi al pitkali maas! —

Olled sa ommas küllas näinud, kuida joobnud mees omma naest peksab ja omma lapsi lõhhub, üks kissa ja kärrin! — On se ristirahwa abbiello, woi on se paggana meeste häbbiello? —

Wiin aiab maia põllema. Joobnud mees läheb pero tullega kambri, tulli hakkab takkude külge, seält ülles lae palki, ikka ülles õllekattukse sisse, ja õse lööb taewas punnaseks, et tekäia ütleb: „Oh Jummal, se on tullekahjo!“ — Agga teisel hommikul on tuhhahunnik järrele jänud, ja silmawessi peäle! —

Eesti-ma rahwa Kalender 1858, lk. 29